

Mál nr. 259/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Orsakatengsl. Frestur til lögfræðilegra aðgerða.

Gögn.

1. Málskot móttengið 10. júlí 2024 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 11. júlí 2024.
3. Bréf M dags. 24. janúar 2025.
4. Bréf V dags. 24. janúar 2025.
5. Bréf M dags. 27. janúar 2025.
6. Viðbótargögn frá V dags. 5. febrúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 13. október 2022 hafi M lent í umferðarslysi og hlotið af því líkamstjón. Með tölvupósti dags. 11. júlí 2023 hafi V hafnað bótaskyldu en fallist á að standa að öflun matsgerðar vegna slyssins og tveggja annarra slysa sem M hafi orðið fyrir. Beðið sé eftir niðurstöðu matsgerðarinnar. Sé málið lagt fyrir nefndina í því skyni að bregðast við lögboðnum ársfresti 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 en farið fram á frestun fyrirtöku þess fyrir nefndinni þar til matsgerðin liggi fyrir.

Umrædd matsgerð barst með bréfi M dags. 24. janúar 2025. Var niðurstaða hennar sú að í umræddu slysi hefði M í mesta lagi orðið fyrir tímabundinni versnun fyrri einkenna. Ekki taldist sýnt fram á orsakatengsl milli umkvartana M og umrædds slyss og tímabundnar og varanlegar afleiðingar þess í skilningi skaðabótalaga nr. 50/1993 engar. Í bréfi M til nefndarinnar kemur fram að hún sé ósammála þeirri niðurstöðu en eina leiðin til að hnekkja matsgerðinni sé að afla matsgerðar dómkvaddra matsmanna.

V segir í bréfi sínu til nefndarinnar að það sé sammála niðurstöðu matsgerðarinnar hvað þetta varði og geri ekki frekari athugasemdir fyrir nefndinni.

Álit.

Í málskoti kom ekki skýrlega fram úr hvaða vátryggingu M krefðist bóta vegna árekstursins hinn 13. október 2022. Óskaði nefndin því eftir frekari gögnum um umrætt tjónsatvik frá V. Kom fram í svörum þess að öll sök á árekstrinum hefði verið felld á ökumann A. Í upphaflegu höfnunarbréfi V til M dags. 11. júlí 2023 var m.a. vísað til þess að ef ágreiningi yrði ekki vísað til nefndarinnar eða dómstóla innan árs félli krafa M niður með vísan til 51. og 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. Í því samhengi verður að geta þess að í 2. mgr. 51. gr. laganna, en það ákvæði tekur til skaðatrygginga, kemur fram að vátryggður glati rétti til bóta ef hann hefur ekki höfðað mál eða skotið máli til úrskurðarnefndar innan árs frá því að vátryggingafélag hafnar kröfu hans. Mögulegur réttur M til bóta hjá V er úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A. Sá sem er vátryggður í þeirri tryggingu er eigandi bifreiðarinnar en ekki sá sem krefst skaðabóta í skilningi skaðabótaréttar, en M er einmitt í þeirri stöðu gagnvart V. Á framangreint ákvæði því ekki við í málinu. Það var þá einnig rangt að vísa til þess að krafa M félli niður með vísan til 2. mgr. 124. gr. laganna enda á það ákvæði við um slysa-, sjúkra- eða heilsutryggingar en ekki ábyrgðartryggingar. Hefði M því ekki glatað rétti til bóta úr ábyrgðartryggingunni við það eitt að meira en ár liði milli höfnunar bótaskyldu og málskots til nefndarinnar. Var því í raun óþarft að leggja málið fyrir nefndina með þeim hætti sem gert var.

Hvað sem því liður varðar ágreiningur aðila það hvort M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem megi rekja til árekstursins hinn 13. október 2022 en sönnunarbyrði þess hvílir á M. Fyrirliggjandi er matsgerð dags. 10. janúar 2025 og er niðurstaða hennar sú að tímabundnar og varanlegar afleiðingar árekstursins á heilsu M séu engar. Engin gögn hafa verið lögð fram er hnekkir þeirri niðurstöðu og hefur M því ekki sýnt fram á orsakatengsl milli árekstursins og þeirra einkenna sem hún rekur til hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 11. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir